

[Bay.]

der er skyld i det. Det er kun en virkning af årsagen.

Nu kommer vi til de to dagsordensforslag. Egentlig skulle jeg kunne stemme helt og fuldt for et mistillidsvotum til regeringen, for jeg har ikke ret megen tillid til den facon, den kører frem med: der er intet nyt, intet mod til at prøve at gå nye veje, ingen reaktion over for den strømning i vort land, hvor folk protesterer imod de kolossale byrder, det offentlige lægger på hver enkelt, der arbejder i dette land. Der er ingen som helst respekt for denne protest. Derfor har jeg ingen tillid til regeringen. Men når jeg alligevel ikke vil stemme for det ene dagsordensforslag, har det direkte noget med hr. Glistrups sidste udtalelse at gøre. Den ligner præcis den, da hr. Glistrup sad i fjernsynet og sammenlignede sig selv med frihedskæmperne under krigen. Den gang var min kone bange for, at jeg skulle sparke fjernsynet i stykker. Denne gang, da jeg hørte hr. Glistrup sige, at Estrup var mere demokrat end Anker Jørgensen, var jeg lige ved at knuse højtaleren nede på mit lille kontor. Så lidt tillid har jeg dog ikke til hr. Anker Jørgensen, at jeg vil godkende en sådan udtalelse, den var alene skyld i, at jeg ikke vil stemme for mistillidsdagsordensforslaget, men undlade at stemme. Derimod kan jeg sige til hr. Gert Petersen, at hele hjerteret er med, når jeg rejser mig op og stemmer for hans dagsordensforslag.

Kurt Hansen (VS):

Augustforliget var et stort anslag mod stort set alle lønarbejdergrupper. Jeg skal ikke ved denne lejlighed igen begynde at fremdrage vores holdning og argumentation omkring det. Det har vi gjort massevis af gange, og vores ordfører i dag, hr. Wilhjelms, har også yderligere udbygget vore synspunkter om de virkninger, dette forlig må få for lønarbejderne. I de hektiske dage, hvor det sorte forlig blev en realitet, fordi Arbejdsgiverforeningen pressede de konservative, tordnede en hr. Thomas Nielsen så meget, at han en gang også krævede valg. Det gjorde han, fordi han ikke ville acceptere den 2 pct.s ramme, der var lagt for de kommende overenskomstforhandlinger. Dengang sagde VS, det var gas. Det har selvfølgelig også vist sig ganske tydeligt, at det var gas. Vi har set, hvordan Thomas Nielsen og de øvrige LO-bosser har været garanter for, at der overhovedet kunne føres indkomstpoltik i fagbevægelse.

sen. Vi har set, at de gentagne gange over for fagbevægelsens medlemmer og arbejdspladserne har tordnet om nødvendigheden af, at der i dette land blev ført indkomstpoltik. Vi har hørt det til hudløshed, og vi kan ikke acceptere det. Det var selvfølgelig ikke indkomstpoltikken som princip, der fik Thomas Nielsen til at tage afstand fra augustforliget, men at det ikke var 3 pct. i stedet for 2 pct. Senere viste det sig jo, som vores ordfører har været inde på, at de 2 pct. blev helt og fuldt accepteret i forbindelse med de krav, som skulle udtages som generelle krav til de kommende overenskomstforhandlinger.

I første akt af det skuespil, som meget snart begynder, kan det ikke siges stærkt nok, at LO-repræsentantskabsmødet viste, at de var parat til at føre anslaget imod arbejderklassen og lønarbejderne i augustforliget videre. Vi så, hvordan hr. Thomas Nielsen i sin beretning formåede at skabe en situation sådan, at han bagefter over for hele landets befolkning kunne erklære, at der ikke var én eneste på det repræsentantskabsmøde, som havde stemt imod den beretning, hvori den 2 pct. lønramme indgik. Jeg synes, det er meget problematisk, at man har repræsentanter fra venstrefløjen, nærmere bestemt fra DKP, som ikke har villet tage sig sammen og føre kampen imod indkomstpoltikken ind på LOs repræsentantskabsmøde, så vi dér kunne få en klar markering af, at vi ville støtte arbejderklassens krav fuldt og helt.

Men hvad indeholder så de generelle krav til overenskomstforhandlingerne, som LOs repræsentantskabsmøde udstak? For det første skulle der tages hensyn til de lavest lønnede. Det har LO jo sagt hver eneste gang. Hvad er der kommet ud af det? Nogle gange 1 kr., nogle gange 1,50 kr. Jeg tror ikke på, og det tror jeg heller ikke der er ret mange andre der gør, at det bliver en anden størrelsesorden denne gang. Der skal ske en forbedring for de arbejdere, der er på skiftehold, således at de kan få måske en ekstra uges ferie på årsbasis, måske 1 kr. ekstra i timen for at knokle sig et mavesår til på andet og tredje skift. FIU, Fagbevægelsens Interne Uddannelser, skal udbygges. Støtten til den socialdemokratiske indoktrinering skal fordobles, således at endnu flere arbejdere og endnu flere tillidsmænd kan komme på arbejderhøjskole og blive gode socialdemokratiske tillidsmænd og føre samarbejdsideologien videre ude på arbejdspladserne. VS er bestemt ikke modstander af, at man inden for fagbevægelse-